

store Poster der er henlagt. Man maa imidlertid have en Formodning om, at den største Del af Restbeløbet af Præmieindtægten er brugt til Administration.

I de samme 3 Aar, hvor der er udbetalt 9,9 Mill. Kr. til Skader, er de 61 pCt. deraf udbetalt af de store gensidige Selskaber, de 12 pCt. af de smaa, 18 pCt. af de store Aktieselskaber og 9 pCt. af de smaa Aktieselskaber. Præmieindtægten i samme Tidsrum har derimod i samme Rækkefølge været 51 pCt. for de store gensidige Selskaber, som har udbetalt 61 pCt. af den samlede Skadeserstatning, 9 pCt. for de smaa gensidige Selskaber, der har udbetalt 12 pCt., 23 pCt. for de store Aktieselskaber, der har udbetalt 18 pCt., og 17 pCt. for de smaa Aktieselskaber, medens disse kun har udbetalt 9 pCt.

Jeg sagde før, at det havde været lidt vanskeligt at faa oplyst Størrelsen af de Summer, som de smaa Aktieselskaber og Aktieselskaberne i det hele taget har henlagt til Reservefond og Sikkerhed paa anden Maade. Dette gælder imidlertid ikke for Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikring. Det sidste Aar, for hvilket jeg her har en Opgørelse, er Aaret 1922; det er dog muligt, at der nu ogsaa findes en Opgørelse for 1923. I 1922 blev der af Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikring, altsaa et af de store gensidige Selskaber, af en Præmieindtægt paa 930 041 Kr. udbetalt i Anledning af Skader 709 803 Kr., og der blev henlagt 89 265 Kr. Man har altsaa der brugt 76 pCt. til Skader, 9½ pCt. til Henlæggelse, og der bliver saa ca. 14 pCt. tilbage til Administration. Det maa siges at være en billig Administration, Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikring har haft, og jeg vil haabe, at man vil se hen til denne og lade den være en Rettesnor for de smaa Aktieselskaber i deres Virksomhed.

Til den tilfældige Medhjælp under § 49 — det er jo særlig Vaskekoner, der her tænkes paa, og jeg vil gerne nævne dette med det samme, inden jeg gaar over til den foreslaaede Ændring af denne Paragraf — er der i 1922 af en Præmie, der har udgjort 77 470 Kr., kun udbetalt 4 921 Kr. i Skadeserstatning. Det er altsaa en uhyre lille Del af Præmien, der er udbetalt i Skadeserstatning, og der har altsaa her været en meget stor Fortjeneste for Selskaberne, fordi den enkelte Person har været forsikret saa mange Gange. For indendørs Personale i Husholdninger har der ogsaa været en stor Fortjeneste i 1922, idet der i Præmier er indbetalt 338 984 Kr., medens Skaderne

kun har andraget 107 113 Kr. Præmien har altsaa været uforholdsmæssig høj.

Det foreslaas nu at ændre § 49, saaledes at den enkelte Person ikke skal forsikres de mange Steder. Den Bestemmelse, der saaledes foreslaas, svarer i det væsentlige til det, som fra Venstres Side blev stillet i Udvalget i Fjor; jeg vil derfor antage, at det er et Punkt, vi vil komme let over i Udvalget. Naar man har en Forsikring, som udelukkende hviler paa Arbejdsgiverne, maa Maalet være det at holde denne Forsikring indenfor rimelige Grænser, og det er vor Opfattelse, at det skulde kunne lade sig gøre at bringe Præmien noget ned. Hvis vi ser paa Maksimallønnen og ser paa de Summer, som blev anvendt i 1916, da Maksimallønnen var sat til 1 200 Kr., medens den for 1920 blev sat op til 2 400 Kr., saa er det mit Partis Mening at man nu maa kunne gaa noget ned. Jeg vil der gerne henholde mig til det Forslag, der blev fremsat af fhv. Indenrigsminister Kragh; i dette Forslag var man gaaet ned til 1 800 Kr., og det tror jeg vil være passende, naar man tager de nuværende Konjunkturer i Betragtning. Vi var i 1920 paa Toppen af Højkonjunkturen, og Kravet om nu at komme noget ned maa da være berettiget.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at det aldrig har været Ulykkesforsikringslovens Mening, at Arbejdsgiverne skulde bære hele Forsikringsbyrden. Man har regnet med, at Arbejderne maatte kunne tegne en Tilæggsforsikring og saaledes selv bære noget af Byrden; i hvert Tilfælde har man aldrig regnet med at komme op paa fuld Erstatningssum. Det foreliggende Lovforslag udvider ikke des mindre paa visse Punkter Forsikringspligten for Arbejdsgiverne, og vi fra Venstres Side er meget betænkelige derved.

§ 1 vil drage alle Følger af Erhvervs sygdomme ind under Loven, hvilket vil fordyre Præmierne og forøge Risikoen for Selskaberne. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har gjort Rede for, hvorfor Venstre paa et tidligere Tidspunkt er gaaet imod denne Bestemmelse, og jeg kan ganske henholde mig til denne Redegørelse, da de Betænkeligheder, Venstre tidligere nærede ved at tage Følgerne af Erhvervs sygdomme ind under Loven, staar fast endnu; og efter at vi har faaet Loven om Statsstøtte til kronisk syge, vil jeg ogsaa anse det for mindre nødvendigt at medtage Følger af Erhvervs sygdomme under Loven. Endvidere vil jeg gøre opmærksom paa, at Sygekasselovens § 24 berettiger en Person,